హంతకు లెందరో?

బొమ్మిడి అచ్చారావు

ఫోన్ గణగణ మోగింది.

ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ ఫోన్ ఎత్తి "హల్లో క్రైం బ్రాంచ్!" అన్నాడు.

అవతల ఎవరో చెప్పుకుపోతున్నాడు.

"నాగార్జున నగర్ యెనిమిదో ప్లాటుకి వెంటనే వెళ్ళండి. అక్కడ మీకో శవం దర్శనమిస్తుంది. ప్రాక్టికల్ జోక్ అని వెళ్ళటం మానేశారు గనుక! సెంట్ పర్సెంట్ ఫాక్ట్!" అన్నాడా వ్యక్తి.

"హల్లో మీ రెవరు?" శ్రీనివాస్ గబగబ అడిగాడు.

సమాధానంగా అవతలనుంచి ఫోన్ పెట్టేసిన చప్పుడు.

శ్రీనివాస్ సార్జంటుని పిలిచి "జీవ్ అరేంజి చెయ్యమని చెప్పు డ్రైవర్‌తో. డాక్టరుకి, ఫోటోగ్రాఫర్‌కి, వేలిముద్రల నిపుణులకి తెలియచెయ్యి. కేంప్ నాగార్జున నగర్ అని చెప్పు" అన్నాడు.

సార్జంటు సెల్యూట్ చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

మరో పది నిమిషాల తర్వాత శ్రీనివాస్ యెక్కిన జీప్ నాగార్జున నగర్ యెనిమిదో ప్లాటు ముందాగింది.

శ్రీనివాస్ జీప్ దిగి సార్జంట్ను కి సైగ చేసి చకచక గుమ్మం యెక్కి తలుపులు తోశాడు. వెంటనే తెరుచుకున్నాయి.

ముందు గదిలోని దృశ్యం చూసి ఒక క్షణం ఆగి పోయాడు శ్రీనివాస్.

అక్కడ మంచానికి అడ్డంగా పడివుంది శవం!

అతని వెనకనే నిపుణులు ప్రవేశించారు.

డాక్టరు శవాన్ని చూస్తూనే, "జస్టు మర్డర్, ఓ గంట కూడా పూర్తిగా కాలేదు" అన్నాడు—బ్లడ్ పూజింగ్ పరీక్షగా చూస్తూ.

శ్రీనివాస్ తలూపాడు.

ఫోటోగ్రాఫరు, వేలిముద్రల నిపుణుడు తమ పనులు చకచక చేసుకుపోతున్నారు.

శ్రీనివాస్ శవం చుట్టుపక్కల పరిశీలనగా చూశాడు. అది బెడ్ రూం. మంచంకాక ఓ ఫోల్డింగు టేబిలు, రెండు ఛెయిర్స్ వున్నాయి గదిలో. అల్మైరా నిండా ఏవేవో పుస్తకాలున్నాయి. గోడలకి కేలండర్లు, ఓ పెయింటింగు వ్రేలాడుతున్నాయి.

సార్జంటుని పిలిచి ఏదో చెప్పాడు శ్రీనివాస్. అతను తలూపి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీనివాస్ కి ముఖ్యమైన ఆధారాలేవీ లభించలేదు. అయినా పట్టు వదలకుండా చూస్తూనే వున్నాడు.

సార్జంటు లోనికొచ్చాడు.

"ఇది కూర్మారావు అనబడే ఇన్ కంటాక్స్ ఉద్యోగి యిల్లటసార్! అతనికి భార్యా, ఓ కొడుకు వున్నారట.

భార్య యెందుకో పుట్టింటికి వెళ్ళిందట. ఇప్పటివరకు కూర్మారావు చనిపోయిన సంగతి-అదే హత్య చెయ్యబడ్డ సంగతి—యెవరికీ తెలియనట్టే వుంది" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ తలూపాడు.

ఫోటోలు తీయటం పూర్తయింది. వేలిముద్రల నిపుణుడు తన పని పూర్తిచేసుకున్నాడు.

శ్రీనివాస్ సార్జంటువైపు తిరిగి, "కూర్మారావు దగ్గర వాళ్ళ అడ్రసు—అదే భార్య పుట్టింటి అడ్రసు—పక్కవాళ్ళెవరికైనా తెలుసునేమో కనుక్కో!..." అంటూ యింకా ఏదో అంటూండగానే యింటిముందు ఆటో ఆగింది. ఎవరో స్త్రీ ఆటో దిగి ఫేర్ చెల్లిస్తోంది. వెంట మూడేళ్ళ కుర్రాడున్నాడు. ఆమెకు దాదాపు యిరవై యిరవై రెండేళ్ళుంటాయి.

ఆమె యింటిముందు పోలీసు జీప్ ఆగివుండటం వింతగా చూస్తూ లోనికొచ్చింది. శ్రీనివాస్ ఆమె యెవరయిందీ అర్థం చేసుకున్నాడు.

"ఏమిటండీ, ఏమయింది?" అన్నదామె ఆత్రుతగా, అనుమానంగా పోలీసుల్ని చూస్తూ.

శ్రీనివాస్ ఆమె వంక జాలిగా చూసి, "మీరు కూర్మారావుగారి భార్య అనుకుంటాను. గుండె నిబ్బరం చేసుకోండి, మీ వారినెవరో హత్య చేశారు" అన్నాడు.

ఆమె మొదలు నరికిన చెట్టులా కూలిపోయింది. గుండెలు బాదుకుని ఏడ్చింది.

అందరు మౌనంగా చూస్తున్నారు. ఇంతలో చుట్టుపక్కల వాళ్ళు పోగయ్యారు. వాళ్ళకీ విషయం తెలిసిపోయింది.

పదినిమిషాల తర్వాత ఆమె తేరుకున్నది.

"యెవడు వాడు? యెవడు నా భర్తని పొట్టన పెట్టు కున్నది?" అన్నది హీన స్వరాన.

"అదే మేము తెల్సుకోవలసి వుంది. యెవరో ఫోన్ చేసి యిక్కడ హత్య జరిగిందని చెప్పాడు. బహుశా అతనికి హంతకుడెవరో తెలిసి వుండాలి. మేము వెంటనే బయల్దేరి వచ్చేసరికి మా కెదురయిన పరిస్థితి ఇది!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"మీరు శ్రమనుకోక కొన్ని వివరాలు చెప్పాలి. ఇలాంటి పరిస్థితిలో మిమ్మల్ని విసిగిస్తున్నందుకు అన్యథా భావించవద్దు" అన్నాడు మళ్ళీ శ్రీనివాస్.

ఆమె మౌనంగా తలాడించింది. పక్కనే వున్న మూడేళ్ళ కుర్రాడు బిక్క మొహం వేసుకొని చూస్తున్నాడు. వాడికి అర్థంకానిదల్లా తల్లి ఎందుకేడుస్తుందో, యింటినిండా యింతమంది కొత్తవాళ్ళెందుకున్నారోనని!

"మీ వారేం చేస్తూంటారు?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"ఇన్కంటాక్స్ డిపార్టుమెంటులో సీనియర్ ఎక్కౌంటెంటుగా వున్నారండి" అన్నదామె.

"పేరు?"

"కూర్మారావుగారు."

"మీ పేరు?"

"లలిత."

"ఈ యింట్లో యింకా యెవరెవరుంటున్నారు?"

"నేను, మావారు, బాబు అంతేనండి."

"మీరీ మధ్య యిక్కడ లేరా?"

"పుట్టింటికి అమలాపురం వెళ్ళానండి. వారం రోజు లయింది. ఈయనకు హోటలు తిండిపడదు. రమ్మని

టెలిగ్రాం యిచ్చారు. బయల్దేరివచ్చేశాను. వచ్చేసరికి"
ఆమె మాటల్ని దుఃఖం మింగేసింది.

"సరే, మీవారికి వ్యక్తిగతంగా యెవరైనా గిట్టని వాళ్ళున్నారా?"

"నాకు తెలిసి యెవరితోను గొడవపడే మనిషి కాదండి. అందరితోను స్నేహ భావంతోనే మెలగుతుంటారు."

"బాగా గుర్తు చేసుకొని చెప్పండి. ఈ మధ్య ఎవరితోనైనా ఘర్షణ పడటంగాని. అలాంటి సంఘటన లేమైనా జరిగాయేమో కాస్త ఆలోచించి చెప్పండి."

లలిత రెండు క్షణాల తర్వాత చెప్పింది.

"ఈయనకు రజనీకాంత్ అనే స్నేహితుడున్నాడండి. యెందుకు చెడిందో యిద్దరికీ చెడిపోయింది. రజనీకాంత్ పేరు చెపితేనే యీాయన మండిపడేవారు."

"రజనీకాంత్ యెలాంటి స్నేహితుడు? అంటే చిన్ననాటి స్నేహితుడా, పరిచయస్థుడా లేక కొలీగా?"

"కొలీగ్. ఈయనతో పని చేస్తారు"

"యెందుకు చెడిందో చెప్పగలరా?"

"అడిగాను. ఈయన చెప్పలేదు. నేను రెట్టించలేదు."

"ఇదివరలో రజనీకాంత్ యిక్కడికొచ్చేవాడా?"

"వచ్చేవారండి, చెడాక రాలేదు."

సార్జంటు వచ్చి శ్రీనివాస్ ముందు నిలబడ్డాడు, శవాన్ని మార్చ్యురీకి తరలించమంటారా అని అడగడానికి.

శ్రీనివాస్ లేచి శవం వద్ద మరోమారు ఎక్స్‌రే కళ్ళతో పరీక్ష చేశాడు.

డాక్టరువంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"గాయం లోతు మూడున్నర అంగుళాలు. మల్టి ఫుల్ ఇంజరీస్ కనీసం నాలుగుసార్లు పొడిచివుండాలి. మొదటి రెండు పోట్లకే రక్తం బాగా పోయి వుండాలి. ఛాతీలో సరాసరి పొడవటంవల్ల గుండెకు పోట్లు తగిలాయి. పోస్టు మార్టమ్ చేశాక పూర్తి వివరాలు యిస్తాను" అన్నాడు డాక్టరు.

"హత్యాయుధం దొరకలేదా?"

"బహుశా హంతకుడు తనతో తీసుకుపోయుండాలి"

వేలిముద్రల నిపుణుడు చెప్పాడు. "మంచం తల వైపున్న టేబిలు మీద, తలుపు హేండిలు మీద వేలి ముద్రలు దొరికాయి. అవి హతుడి ముద్రలు కావు. అతని భార్యవి కూడా కాదు. ఆమెవి తీసుకుని టాలీ చేశాను."

"గుడ్! కీప్ దెమ్" అన్నాడు శ్రీనివాస్. అతని చూపు ఓ చోట స్థిరంగా నిలిచిపోయింది. మంచానికి దిగువ ఎర్రటి అక్షరాలు కనిపించాయి. దగ్గరగా వెళ్ళి చూశాడు.

రక్తంతో రాసిన అక్షరాలు. రజనీకా... అని మాత్రం రాసి వున్నాయి. తర్వాత ఏం రాయలేదు. బహుశా హతుడు హంతకుడి పేరు తన రక్తంతో రాసి వుండాలి. రజనీకాంత్ పేరు రాయబోయాడన్నమాట.

శ్రీనివాస్‌కి మిస్టరీ విడిపోయింది. లలిత చెప్పిన దానికి, ఆ అక్షరాలకి పొంతన కుదిరింది.

ఫోటోగ్రాఫర్‌ని పిలిచి ఆ అక్షరాలు ఫోటో తీయించాడు.

ఆ తర్వాత లలితవంక తిరిగి, "రజనీకాంత్ అడ్రసు తెలిస్తే చెప్పండి" అన్నాడు.

లలిత చెప్పింది.

2

రజనీకాంత్ యింటిముందు జీప్ దిగాడు శ్రీనివాస్.

లోపలినుండి ఏడుపులు గోలగా వినిపిస్తున్నాయి.

విసుపోయాడు శ్రీనివాస్. లోపలికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఓ పాతికేళ్ళ యువకుడ్ని మంచంమీద నిండుగా దుప్పటి కప్పి పడుకోబెట్టారు.

శ్రీనివాస్‌ని చూడగానే ఏడుపులు ఆగిపోయాయి.

"రజనీకాంత్ యెవరు?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

పదహారేళ్ళ కుర్రాడు ముందుకొచ్చి, అన్నయ్య చచ్చిపోయాడు" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ విస్మయంగా చూశాడు.

"రజనీకాంత్ మీ అన్నయ్యా? ఎలా చనిపోయాడు?" అడిగాడు?"

కుర్రాడేదో చెప్పబోయేంతలో ఓ నడివయసాయన ముందుకొచ్చి, "ఆ అబ్బాయికి హార్టు కంప్లెయింట్ వుంది సార్. వాడు నా మేనల్లుడే!" అన్నాడు.

"మీ పేరు?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"చలమయ్య" అన్నాడు రజనీకాంత్ మామ.

"అబ్బాయి చూడబోతే చిన్న వయసువాడిలా వున్నాడు. ఇంత చిన్నవయసులో హార్టు ఫెయిల్యూరా?" శ్రీనివాస్ చలమయ్య ముఖంలోకి సూటిగా చూశాడు.

"అవును సార్! చిన్న వయసుకే వాడికి నూరేళ్ళు నిండిపోయాయి" అన్నాడు చలమయ్య.

శ్రీనివాస్ శవం ముఖంమీది నుండి గుడ్డ తొలగించి చూశాడు. శరీరం నీలి రంగుగా కనిపించింది. శ్రీనివాస్ కళ్ళు మెరిశాయి. ఎస్. యిన్‌టాక్సికేషన్ సింప్టమ్స్.

శ్రీనివాస్ గుడ్లురిమి చూశాడు చలమయ్య వంక.

"నాతో హాస్యాలు, అబద్ధాలు కుదరవు. ఈ అబ్బాయికి యెవరో విషమిచ్చి చంపేశారు. పోలీసులకి తెలియచెయ్యాల్సిన బాధ్యత మీది. అలా చెయ్యకపోగా నేను స్వయంగా వచ్చి అడిగినా అబద్ధం చెప్పి చట్టం కళ్ళు మూయాలనుకుంటున్నారు. మీమీద రెండు కేసులు పెట్టి లాకప్ లో పెట్టిస్తాను" అన్నాడు.

ఓ నడివయసామె ముందుకొచ్చి చేతులు జోడించింది.

"ఇన్స్పెక్టర్ గారూ! క్షమించండి. నేను రజనీ తల్లిని. మా అన్న ఏదో తెలియక అలా అబద్ధం చెప్పాడు. చెట్టంత కొడుకుని పోగొట్టుకున్న నేను అబద్ధం చెప్పాల్సిన పనిలేదు. పోలీసులకు తెలిస్తే బిడ్డను కోసి పడేస్తారని, అంత్యక్రియలయినా ప్రశాంతంగా ముగిద్దామని మా తాపత్రయం" అన్నదామె.

శ్రీనివాస్ కి ఆ ముసలి తల్లి మీద జాలివేసింది.

"అసలేం జరిగిందో చెప్పండి" అన్నాడు.

"నిన్న రాత్రి వరకు బాగానే వున్నాడు బాబూ! రాత్రి రెండో ఆట సినిమా చూసి వచ్చాడు. నేనే తలుపు తీశాను. వచ్చి పడుకున్నాడు. తెల్లారేసరికి బిడ్డలో చలనంలేదు. బాగా పొద్దెక్కేవరకు లేవలేదు. సినిమా చూసిన బడలిక నిద్రలేమివల్ల అనుకున్నాం. ఉదయం పది గంటలయినా లేవలేకపోతే లేపుదామని వెళ్ళాను. మంచుగడ్డలా తగిలింది శరీరం" అన్నదామె.

శ్రీనివాస్ కి కూర్మారావు హత్యా సమయం మెదులోంది మనసంతా. కూర్మారావు రాత్రి పదకొండున్నర పన్నెండు గంటల మధ్య హత్య చేయబడినట్టు డాక్టరు నిర్ధారించాడు. ఆ సమయంలో రజనీకాంత్ ఇంట్లో లేడని అతని తల్లే చెపుతోంది. అయితే కూర్మారావుని హత్య

చెయ్యటానికే రజనీకాంత్ బయటకు వెళ్ళి ఆలస్యంగా యింటికొచ్చాడు. మరి విషప్రయోగం ఎలా, యెప్పుడు జరిగింది?

"మీ అబ్బాయికి పెళ్ళయిందా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"లేదు బాబుగారూ!"

"నిన్న రాత్రి మీ అబ్బాయి వచ్చినపుడు ఏ దుస్తులు ధరించి వున్నాడు?"

"ఇప్పుడు వాడి ఒంటిమీదున్నవే బాబూ!"

శ్రీనివాస్ దుప్పటి పూర్తిగా తొలగించి చూశాడు. దుస్తులమీద నెత్తుటి మరకలు పడకుండా జాగ్రత్త తీసుకుని వుండాలి! లేదా యింటికొచ్చి బట్టలు మార్చుకు నయినా వుండాలి. ముసలామెకు సరిగా గుర్తుండి వుండక పోవచ్చు.

"మీ అబ్బాయి నిన్న బయటికి ఎన్ని గంటలకు వెళ్ళాడు?"

"రాత్రి తొమ్మిది అయివుంటుంది."

"ఒక్కడే వెళ్ళాడా?"

"లేదు. మరో స్నేహితుడున్నాడు."

"అతని పేరు?"

"వినోద్. అబ్బాయితో కలిసి చదువుకున్నాడు."

"మీ అబ్బాయి ఏం చదివాడు?"

"ఎం. ఎస్సీ. పరీక్షలు ఈ సంవత్సరమే రాశాడు."

"నిన్న రాత్రి ఇంట్లో నే భోంచేశాడా?"

"అవును బాబూ! నేనే వడ్డించాను."

"మీ అబ్బాయి రాత్రి రెండో ఆట చూసివచ్చా డన్నారుకదా! అప్పుడతని స్థితి యెలా వుంది? తొందర

పాటుగాని, యెదయినా కలవరంగానీ వున్నట్టు కని పించాడా?"

రజనీకాంత్ తల్లి వెంటనే మాట్లాడలేదు.

"చెప్పండి. నాతో చెప్పినందువల్ల మీకు ఉపయోగమే గాని ప్రమాదమేంలేదు."

"కొద్దిగా బ్రాందీ వాసనో, బీరువాసనో వచ్చినట్టని పించింది బాబూ!"

"అంటే మీ అబ్బాయి తరచు మత్తు పానీయాలు సేవిస్తాడా?"

"ఇదివరలో ఒక్కసారే ఇలా జరిగింది బాబూ! అప్పుడు నేను బాగా చీవాట్లు వేశాను. మానేశాడనే అనుకున్నాను. గత రాత్రి మళ్ళీ తాగినట్టున్నాడు."

"వినోద్ యెలాంటి వాడు?" అతనికీ తాగుడు అలవాటు వుందా?"

"అసలు వాడి మూలాన్నే వచ్చింది బాబూ వీడికీ పాడు అలవాటు."

"అంటే వినోద్ అలవాటు చేశాడంటారా?"

"అవును. వాడి గుణం కూడా మంచిది కాదు. అబ్బాయికి వాడే తాగుడు, సిగరెట్టు అలవాటు చేశాడు. వాడు జమిందారు బిడ్డ. ఏం చేసినా చెల్లుతుంది. పైగా అత్తవారినుండి బాగా ఆస్తి కలిసింది."

"వినోద్‌కి పెళ్ళయిందా!"

"అవును బాబూ. కావటానికి మావాడి ఈడువాడే! కాని అన్ని దుర్లక్షణాలూ వున్నాయి. ఓసారి మా అమ్మాయి ఉషను ఏదో తేలికమాట తూలాడట కూడా. అది నాకు చెప్పింది. నేను మా వాడికి చెప్పి వాడి స్నేహం మానమని చెప్పాను. ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరు

ఘర్షణపడ్డారు కూడా."

"మరి తర్వాత కూడా ఆ వినోద్‌తో స్నేహంగానే వున్నాడా?"

"కొన్నాళ్ళు వినోద్ ఇక్కడికి రావటం మానేశాడు. పోనీలే పీడ విరగడైపోయిందనుకుంటే మళ్ళీ వారం రోజుల్నించి రాకపోకలు మొదలెట్టాడు."

"అంటే వారం రోజుల క్రితం వరకు యిద్దరూ మాట్లాడుకోవటం కూడా బంద్ చేశారన్నమాట!"

"అవును బాబూ! ఇంతలో మళ్ళీ రావటం మొదలెట్టాడు. వాడి తాగుడు అలవాటుకి మావాడు తలొగ్గి వుంటాడని నాకనిపించింది — రాత్రి వాడి పరిస్థితి చూశాక!"

"అయితే నిన్న రాత్రి మీవాడు వినోద్ కలిసి తాగి వుంటారని మీ అభిప్రాయమా?"

"కావచ్చు. అందుకే దగ్గరుండి వెంటబెట్టుకు వెళ్ళాడు గత రాత్రి."

"మీ అబ్బాయితో చనువుగా తిరిగేవాళ్ళ అడ్రసులు కొన్ని చెప్పండి. అలాగే వినోద్ అడ్రసు కూడా!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"అవన్నీ మా రెండోవాడికి తెలుస్తాయి బాబూ!" అన్నదామె.

పదహారేళ్ళ కుర్రాడు ముందుకొచ్చి నాలుగు అడ్రసులు చెప్పాడు. రాసుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

తర్వాత రజనీకాంత్ తల్లి వంక తిరిగి, "ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. జరిగిన విషయం రిపోర్టు రాసి ఇవ్వండి. వీలైనంత త్వరగా పోస్టుమార్టం చేయించి మీ అబ్బాయిని మీకు అప్పగిస్తాను. అది హత్యో ఆత్మ

హత్యో మేము నిర్ధారణ చేసుకోవలసి వుంది" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

రజనీకాంత్ తల్లి మౌనంగా తలూపింది.

చలమయ్య ఓ కాగితంమీద రిపోర్టు రాసియిచ్చాడు.

"ఓ పదినిమిషాల్లో మా సిబ్బంది మీ ఇంటికొస్తారు. వాళ్ళకేం చెయ్యాల్సిందీ చెప్పి పంపుతాను" అని లేచి బయటకి వచ్చేశాడు శ్రీనివాస్.

అతనికి జరిగిన విషయం గమ్మత్తుగా అనిపిస్తోంది. కూర్మారావుని రజనీకాంత్ హత్య చేశాడనటంలో యెలాంటి సందేహంలేదు. అందుకోసమే రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు రజనీకాంత్ బయటికి వచ్చాడు. అయితే వినోద్ అనే స్నేహితుడికి కూడా ఇందులో ప్రమేయముందా లేదా అన్నది తేలాలి!

అయితే రజనీకాంత్ కి విషప్రయోగం ఎవరు చేశారు? వినోదా? కూర్మారావుని చంపిన తర్వాతనే ఇది జరిగి వుంటుంది. ఇద్దరు తాగుతున్న సమయంలో వినోద్ విషం కలిపి రజనీకాంత్ ని చంపివుంటాడు. అయితే వెంటనే ప్రాణం పోకుండా మోతాదు సరిచూసుకుని కలిపాడు. అందుకే రజనీకాంత్ ఇంటికొచ్చి పడుకుని—నిద్రపోయే వరకు బతికి వున్నాడు.

వినోద్ రజనీకాంత్ ని యెందుకు చంపాల్సి వచ్చింది? అసలు వినోద్ చంపాడా? కూర్మారావుని యిద్దరు కలిసి హత్య చేసివుంటే కూర్మారావు వాళ్ళిద్దరి పేర్లూ రక్తంతో ఎందుకు రాయలేదు? ఒక వేళ తర్వాత రాసేవాడేమో? రజనీకాంత్ పేరే పూర్తిగా రాయకుండానే ప్రాణం పోయి వుంటుంది. కూర్మారావు యింట్లో ఒంటరిగా వున్నాడు. సమయం చిక్కింది. ప్లాన్ చేసి ఇద్దరూ

చంపేశారు. అంతే, అదే అయివుంటుంది.

శ్రీనివాస్ జీప్ స్టార్టు చేశాడు.

పోలీస్ స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేసి రజనీకాంత్ అడ్రసు చెప్పాడు.

3

ఓ ఇరవయ్యేళ్ళ యువతి తలుపు తీసింది.

యెదురుగా ఇన్‌స్పెక్టర్ని చూసి గతుక్కుమన్నది.

"మిస్టర్ వినోద్ యిల్లు ఇదేనా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"అవునండి. వారింట్లో లేరు అన్నదామె.

శ్రీనివాస్ చొరవగా లోపలికి వెళ్ళాడు. అది రెండంతస్తుల మేడ. కింద పైన సమానంగా కట్టబడ్డ గదులు. పైన యెక్కడైనా వుండివుంటే బయటికి కనిపించే అవకాశంలేదు. జీప్ చూసి దాక్కున్నాడేమో?

"ఈ యింట్లో యెవరెవరుంటున్నారు?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"నేను, మా వారు యిద్దరే!"

"ఇద్దరికోసం ఇంత పెద్ద ఇల్లా?"

"ఇది మా నాన్నగారు కట్టించి యిచ్చారు."

"మీ పేరు?"

"వీణావతి."

"వినోద్ యెప్పుడొస్తారు?"

"తెలీదు."

"పోనీ యెప్పుడు బయటికి వెళ్ళారు?"

"ఆ వివరాలన్నీ మీరెందుకడుగుతున్నట్టు?"

"ఓ కేసు విషయంలో దర్యాప్తు చేస్తున్నాను."

"పోలీసుల దృష్టిలో పడేంత నేరం ఏదీ చేయు

లేదాయన."

"పరిస్థితులు, అవకాశం మనిషిని నేరస్తుడిగా మార్చడం సర్వసాధారణంగా జరిగేదే!"

"అది కూటికి లేనివాళ్లు చేసేపని. మావారికి అంత ఖర్మం పట్టలేదు" అణువణువునా ఐశ్వర్యవంతులమనే అహంకారం మాటల్లో రూపం దాల్చుకుంటోంది.

శ్రీనివాస్‌కి ఆమె అంతర్యం అర్థమయింది. ఇప్పుడు తను ఇల్లు సోదా చేస్తానంటే ఆమె అంగీకరించదు కూడా.

"మీవారు రాత్రి తొమ్మిది గంటలనుండి అర్ధరాత్రి వరకూ మీ యింట లేరు. యెక్కడికి వెళ్ళారో చెప్ప గలరా?"

ఆమె గతుక్కుమని అంతలోనే సర్దుకుంది.

"నో, ఆయన బయటకే వెళ్ళలేదు నిన్నరాత్రి. ఈ రోజు ఉదయం పదిగంటలవరకు బయట యెక్కడికీ కదల్లేదు."

శ్రీనివాస్‌కి ఆమె అబద్ధం చెప్తున్నదని అర్థమై పోయింది.

"మీరు నిజాన్ని దాస్తే చాలా బాధపడాల్సి వుం టుంది తరవాత!"

"బెదిరించనక్కర్లేదు. అసలు ఇంతసేపు మీరు నాతో అనవసరంగా వాగ్వివాదం పెట్టుకోవటం మర్యాదగా లేదు. మా నాన్నగారికి ఫోన్ చేస్తే మీ విషయం తేల్చు కుంటారు."

శ్రీనివాస్‌కి ఆమె ప్రవర్తనకు బాగా కోపం వచ్చింది.

"అలాగే చెయ్యండి. తన అల్లుడి ప్రయోజకత్వం గురించి తెలుసుకుని సంతోషిస్తారు."

"ఆయన ఎప్పుడూ ప్రయోజకుడే!" ఆమె తల తిక్క సమాధానాలకు శ్రీనివాస్ తనని తాను అదుపులో పెట్టుకోలేక పోయాడు.

"మీ వారు ఓ హత్య కేసులో అనుమానితుడు. అతడిని హతుడితో చివరిసారిగా చూసినవాళ్ళు చాలా మంది సాక్ష్యమున్నారు."

"హత్య కేసా?"

"ఎస్. రజనీకాంత్ హత్య కేసు."

వినోద్ భార్య అదిరిపడింది. "రజనీకాంత్ హత్య చేయబడ్డాడా?" అన్నది అస్పష్టంగా.

"ఎస్. రజనీకాంత్, మీవారు, నిన్న రాత్రి మరో హత్య కేసులో పాల్గొన్నారు. తర్వాత విందు చేసుకున్నారు. ఆ తర్వాత మీ వారు రజనీకాంత్ ని పర లోకానికి పంపించటానికి సర్వసన్నాహాలు స్వయంగా చేశారు."

"అబద్ధం."

"అబద్ధాలాడుతున్నది మీరు! మీ వారిని నిర్దోషిగా చూపించటానికి వృధా ప్రయాసపడుతున్నారు."

ఆమె వెంటనే మాట్లాడలేదు.

"ఇప్పటికైనా మించిపోయిందిలేదు. ఓ పోలీసాఫీసరుతో నిజాన్ని కప్పిపుచ్చి చెప్పటంవల్ల మీ అంతమీరే నేరాన్ని పెంచుకుంటున్నారని మీరిప్పటికైనా గ్రహిస్తే మంచిది."

వీణావతి కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడలేదు.

మీ వారేం చేస్తూంటారు?" ఆమె మెత్తబడుతోందని గ్రహించాడు శ్రీనివాస్.

"బిజినెస్. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ వుంది."

"ఈ మధ్య రజనీకాంత్ మీ వారితో కలిసి ఇక్కడికి వచ్చాడా?"

"వారం రోజుల క్రితం వచ్చాడు."

"మీ వారితో అతనికి మనస్పర్థలేమైనా వున్నాయా?"

"వాళ్ళిద్దరు క్లాస్ మేట్స్, ఆ మధ్య ఏదో మాటా మాటా అనుకున్నారట. తర్వాత మామూలుగా కలిసి పోయారు."

"ఆల్ రైట్ ఇంకో విషయం చెప్పండి. మీ వారు, రజనీకాంత్ యెప్పుడైనా ఇక్కడ తాగుతుండేవారా?"

వీణావతి శ్రీనివాస్‌కి చాలా విషయాలు తెలుసని అర్థం చేసుకుంది.

అవునన్నట్టు తలాడించింది.

"అందుకు మీరెన్నడూ అభ్యంతరం చెప్పలేదా?"

"లేదు. ఈ రోజుల్లో తాగటం ఫాషన్ గా. అదీగాక మా వారు బాగా డబ్బులో పుట్టి పెరిగిన మనిషి. పది మందిలోను స్టేటస్ సింబల్ గా డ్రింకింగ్ అలవాటు చేసుకున్నారు. అభ్యంతరం పెట్టాల్సినదేం లేదనిపించింది నాకు."

"మీ వారు తాగటం వేరు. స్నేహితుణ్ని యింటికి తీసుకొచ్చి తాగటం వేరు. ఆ తాగుడు మైకంలో ఆ స్నేహితుడే ఒకోసారి శత్రువులా ప్రవర్తించటం, అసభ్యంగా ప్రేలాపన చెయ్యటం జరిగితే మీకు ఇబ్బందిగా వుండదా?"

"నాకలా అనిపించలేదు."

వీణావతి మనస్తత్వం అర్థమవుతోంది శ్రీనివాస్‌కి.

"ఓ.కే. మీ వారు యెక్కడికి వెళ్ళారు ప్రస్తుతం?"

వీణావతి వెంటనే ఏం చెప్పలేదు. తర్వాత ఓ నిర్ణ

యానికొచ్చి చెప్పింది. "రాత్రినుండి ఇంటికి రాలేదు."

శ్రీనివాస్‌కి నమ్మకం కలగలేదు. ఆమె యెందుకో దాస్తోంది. బహుశా భర్త నేరాన్ని కప్పిపుచ్చాలనేమో!

వీణావతి శ్రీనివాస్ వంక చూసి, "మీకు నా మాట మీద నమ్మకం లేనట్టుంది. నిరభ్యంతరంగా యిల్లంతా సోదా చేసుకోవచ్చు" అన్నది.

శ్రీనివాస్ రెండు క్షణాలు ఆలోచించి, "నో, మీ మాటమీద నాకు ఆ మాత్రం నమ్మకం వుంది" అన్నాడు.

"ఇలా రాత్రిళ్ళు బయటికి వెళ్ళి ఇంటికి రాకపోవటం ఇదివరలో యెప్పుడయినా వుందా?"

"యెప్పుడైనా, ఒకోసారి!"

"రాత్రిళ్ళు యింటికి కూడా రానంత బిజీగా వుంటారా?"

"అవన్నీ నేనడగను. అడిగినా ఆయన చెప్పరు."

"ఓ.కే! మీ వారు రాగానే నాకు ఫోన్ చెయ్యండి. కేసు విషయం కొన్ని వివరాలు కావాలి."

"అలాగే" అన్నది వీణావతి.

4

ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ తన ఆఫీసు రూంలో కూచుని వుండగా ఫోన్ గణగణ మోగింది.

"నేను సార్జెంట్ శివాన్ని మాట్లాడుతున్నాను సార్! వినోద్ ఆచూకీ తెలిసింది."

"వెరీగుడ్ యెక్కడ?"

"ఊరి వెలుపల హంసల కొలనులో అతని శవం తేలి వుంది సార్. మేమంతా అంగుళం అంగుళం అతనికోసం గాలిస్తోంటే యీ శవం విషయం తెలిసింది. మీరిచ్చిన ఫోటోలోని పోలికలు శవం పోలికలు ఒకటే సార్!"

"ఆశ్చర్యంగా వుంది. నువ్వక్కడే వుండు. నేనిప్పుడే బయలుదేరి వస్తూన్నాను" శ్రీనివాస్ ఫోన్ పెట్టేసి లేశాడు.

పదినిమిషాల తర్వాత అతను హంసల కొలను దగ్గరున్నాడు.

శవం వినోద్ దే!

పైకి తీసి ఒడ్డుమీద పడుకోబెట్టారు.

శ్రీనివాస్ సూటిగా అతని వంకే చూస్తున్నాడు. రజనీకాంత్ ని, అంత క్రితం కూర్మారావుని చంపిన మనిషి ఇప్పుడు శవరూపంలో వున్నాడు. యెంతలో యెంత విచిత్రం?

మొన్న రాత్రి కూర్మారావు, రజనీకాంత్ హత్య చేయబడ్డారు. మొన్న రాత్రే వినోద్ యింటినుండి బయటికి వెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత అతన్ని చూసినవాళ్ళు లేరు. ఈ రోజు శవం కొలనులో తేలిందాన్ని బట్టి చూస్తే, వినోద్ కూడా అదే రోజు రాత్రి చనిపోయి వుండాలి. ఈ రోజు మూడో రోజు. శవం పైకి తేలి పోయింది.

శ్రీనివాస్ శవాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. ఎక్కడా ఒంటిమీద గాయంలేదు. కానీ శరీరం ఇతనిది కూడా నీలి రంగుకి తిరిగి వుంది. అంటే రజనీకాంత్ లాగానే ఇతనికీ విషప్రయోగం జరిగిందనుకోవాలి! రజనీకాంత్ కి ఇతను విషం కలిపి వుంటే, మరి ఇతనికి ఎవరు కలిపారు? యెప్పుడు? ఇక్కడ, ఈ కొలనులో అతనెందుకు మునిగినట్టు? చంపేసి ఈ కొలనులోకి తోసేశారా? కావచ్చును. అన్నిటికంటె అతడిని ఆశ్చర్యపరిచింది, తను హంతకులుగా ఊహించిన వాళ్ళు హతులుగా తేలటం!

డాక్టరు ప్రిలిమినరీ ఎగ్జామ్ పూర్తిచేశాడు.

శ్రీనివాస్ అతని వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"క్లియర్ కేస్ ఆఫ్ ఇన్‌టాక్సికేషన్, విషప్రయోగం వలననే చనిపోయాడు. తర్వాత కాలనులో పారేశారు. కాలనులో పడేసరికి ప్రాణం పోయిందో, లేక ప్రాణం పోయాక కాలనులో పడేశారో పోస్టుమార్టమ్ అయాక తెలుస్తుంది" అన్నాడు డాక్టర్.

ఫోటోగ్రాఫర్ తన పని చేసుకుపోతున్నాడు.

శవం దగ్గిర యెలాంటి ఆధారాలు దొరకలేదు. కాని కాలను ఒడ్డున బురదలో దిగిన పాదాల గుర్తులు వేలి ముద్రల నిపుణుడు కనుగొన్నాడు. వాటిని ఫోటోలు తీశారు. అవి బాటా అంబాసిడర్ షూస్ గుర్తులుగా నిర్ధారించాడు నిపుణుడు.

శ్రీనివాస్‌కి బురదలో ఓ వస్తువు దొరికింది. దాన్ని తీసి భద్రపరిచాడు.

స్టేషన్‌కొచ్చి కూచుంటుండగానే సార్జెంటు మెసేజ్ ఇచ్చాడు—యెవరో అర్జంటుగా శ్రీనివాస్‌తో పర్సనల్‌గా మాట్లాడాలని ఫోన్ చేశాడని.

"ఫోన్ నంబరిచ్చాడా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"లేదు సార్, మళ్ళీ చేస్తానన్నాడు" చెప్పాడు సార్జెంటు.

శ్రీనివాస్ ముళ్ళమీద కూచున్నట్టు గడిపాడు పది నిమిషాలు.

ఫోన్ వంకనే చెవులు దృష్టి కేంద్రీకృతమయినాయి. అతనెవరో? అంత అర్జంటుగా మాట్లాడేపనేముంటుంది? ఏ కేసు విషయంలో?

ఆలోచన మధ్య ఫోన్ మోగటం వెంటనే, వినిపించుకోలేదు శ్రీనివాస్, చటుక్కున ఫోన్ ఎత్తాడు.

"హల్లో, క్రైం బ్రాంచ్?" అడిగాడు యెవరో అవతలనుండి.

"ఎస్, ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ స్పీకింగ్!"

"నమస్కారం యిన్‌స్పెక్టర్ గారూ! మీతో ఓ ముఖ్యమైన సమాచారం చెప్పాలి. చాలా అర్జంటు."

"చెప్పండి. మీరెవరు? యెక్కడనుంచి మాట్లాడుతున్నారు?"

"నా పేరు రామనాధం. ప్రకాశనగర్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాను. పబ్లిక్ బూత్‌నించి."

"చెప్పండి."

"ఫోన్‌లో వద్దు. మీతో ముఖ్తసంగా మాట్లాడాలి."

"ఏ విషయంలో?"

"ఇప్పటి వరకు జరిగిన మూడు హత్యల గురించి.

శ్రీనివాస్ నిటారుగా అయ్యాడు.

"హంతకుడు మీకు తెలుసా?"

"తెలుసు. ఆ విషయం చెప్పాలనే మీకు ఫోన్ చేశాను—మా ఇంటికొస్తే వివరంగా మాట్లాడుకుందాం."

"అడ్రసు చెప్పాడి."

"రోడ్ నంబరు ఎనిమిది, ప్రకాశ్ నగర్, డోర్ నంబరు 8/32."

"ఓ.కే. పది నిమిషాల్లో అక్కడుంటాను. మీరు ఇంట్లోనే వుండండి" అన్నాడు శ్రీనివాస్. ఫోన్ క్రెడిల్ చేస్తూనే బయటకి ఉరికాడు.

ఇద్దరు సార్జెంట్సుతో శ్రీనివాస్ డ్రయివ్ చేస్తున్న జీపు పదినిమిషాల్లో ప్రకాశ్ నగర్ చేరింది.

రామనాథం అడ్రసిచ్చిన ఇంటికి దగ్గర్లో పెద్ద గుంపు కనబడింది. ట్రాఫిక్ ఆగిపోయి వుంది.

శ్రీనివాస్ జీప్ స్లో చేశాడు.

ట్రాఫిక్ కానిస్టేబుల్స్, ఇన్‌స్పెక్టర్లు హడావిడిగా కనిపించారు. శ్రీనివాస్‌ని చూసి విష్ చేశారు.

"ఏమిటి, ఏక్సిడెంటా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"అవును సార్! ఇదిగో ఈ లారీ రోడ్ క్రాస్ చేస్తున్న ఈ వ్యక్తిని కొట్టింది. స్పాట్ డెత్" అన్నాడు ట్రాఫిక్ ఇన్‌స్పెక్టరు.

శ్రీనివాస్ జీప్ దిగాడు. లారీ చక్రాలు కర్కశంగా తొక్కేశాయి ఆ వ్యక్తిని. నెత్తురు గడ్డలా వున్నాడు.

"లారీ డ్రయివర్ వెంటనే పారిపోయాడు. సరిగ్గా అదే సమయానికి ఎక్కడినుంచో 'స్కై బ్లూ కలర్ షెవర్లెట్ కారొచ్చి ఆగింది. డ్రయివర్ అందులో పరారీ అయిపోయాడు" చెప్తున్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అయితే ఇది ప్లాన్డ్‌గా జరిగిందన్నమాట. లారీ ఎవరిదో తెల్సుకుంటే డ్రయివర్ ఎక్కడికి పోతాడు?"

"అది కష్టం సార్! ఎందుకంటే ఈ లారీని యెవరో దొంగిలించినట్టు ఇదివరకే త్రీటౌన్‌లో కంప్లయింట్ బుక్కయింది. ఆ విషయం ట్రాఫిక్ కానిస్టేబుల్స్ అందరికీ మేము నిన్ననే కమ్యూనికేషన్ పంపాము. ఇదే నంబరు, ఇదే రంగు. అశోక్ లేల్యాండు ఎ.టి.వై. 2636."

"అలాగా. ఓనర్ ఎవరు?"

"ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్త, నగరంలో కెల్లా బాగా పలుకుబడిగల ప్రముఖుడు—జగన్నాధంగారు."

శ్రీనివాస్ తల విదిలించాడు.

"అయితే ఇది ప్లాన్డ్‌గానే జరిగింది. దొంగిలించిన లారీతో ఏక్సిడెంట్ చేశాడంటే హంతకుడు తనని తాను రక్షించుకోవటమేకాక హత్యా నేరం జగన్నాథంగారి మీదికి పోవాలని పథకం వేశాడు. బహుశా జగన్నాథం గారు హంతకుడికి విరోధి అయ్యుండవచ్చు" అన్నాడు.

"మేము అంత దూరం ఆలోచించలేదు గాని, యిది కావాలని చేసిన మర్డరేనని అనుకుంటున్నాం" అన్నాడు ట్రాఫిక్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఇంతకీ హంతకుడు యెవరో ఎవరైనా గుర్తుపట్ట గలరా?"

"ఇప్పుడే అతని పక్క ఇంట్లో వుంటున్న రాజారావు అనే వ్యక్తి శవాన్ని గుర్తుపట్టాడు. హతుడి పేరు రామనాథం. అదిగో ఆ 8/32 డోర్ నంబర్లో వుంటాడట."

శ్రీనివాస్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

తనకి ఫోన్ చేసిన రామనాథం అదే ఇంట్లో వుంటున్నాడు. అతనే ఇతనా? మై గాడ్, ఉన్న ఒక్క ఆధారమూ శాశ్వతంగా లేకుండా పోయింది. ఈ 'మిస్టరీ మరింత బిగుసుకుపోయిందే!' అనుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

5

"రాజారావుగారెవరండీ?" అనడిగాడు శ్రీనివాస్.

"నేనే సార్!" అన్నాడు రామనాథం పక్కింటాయన.

"ఇప్పుడు లారీ ఏక్సిడెంట్లో పోయిన రామనాథం మీకు తెలుసు కదా!?"

"మా పక్క పోర్షనే కదండీ! నేనే శవాన్ని గుర్తుపట్టి పోలీసులకి చెప్పాను."

"గుడ్! అతని గురించిన వివరాలు కావాలి."

"అడగండి."

"రామనాథం యెన్నాళ్ళుగా తెలుసు మీకు?"

"ఈ ఇంట్లోకి వచ్చినప్పట్నుంచీనండి."

"అంటే ...?"

"దాదాపు మూడేళ్ళుగా."

"ఏం చేస్తూంటాడు?"

"వాటర్ వర్క్సులో పని చేస్తాడండి. "చిన్న ఉద్యోగం!"

"పెళ్ళయిందా?"

"లేదని చెపుతాడుగాని, భార్య వదిలేసిందని చెప్తూ వుంటారు సార్ నలుగురూ."

"అయితే ఒక్కడే వుంటున్నాడా?"

"అవును సార్. తన మానాన తను పోతాడు. అందుకే పక్కన కుటుంబాల వాళ్ళం భార్యా బిడ్డలతో వున్నా, మధ్యలో అతన్ని ఉండటానికి అభ్యంతరం పెట్టలేదు."

"ఇతను వ్యక్తిగతంగా ఎలాంటివాడు?"

"పైకి బాగానే వుంటాడు సార్! ఇప్పటివరకు అతని గురించి చెడుగా వినలేదు. కాకపోతే డబ్బు కక్కుర్తి గుణం వున్నదని విన్నాం. అప్పుడప్పుడు తాగుతాడని వినటమేగాని, ఎప్పుడూ చూడలేదా స్థితిలో. అంతకుమించి అతని విషయాలు మేం పట్టించుకోలేదండి."

"ఈ రోజు ఈ సమయంలో అతను ఇంటి వద్దనే వున్నాడు. షిప్టు డ్యూటీలుంటాయా?"

"అవును సార్. రెండు షిప్టుల్లో పని చేస్తాడు సార్. ఓ వారం తెల్లవారు ఝామునుండి చేస్తే, మరో వారం సాయంత్రం నుండి రాత్రి పదిగంటలవరకు—ఇలా ఏవో వున్నాయండి వాళ్ళ అవర్సు."

"అలాగా!....ఈ పోర్షనే కదా, తలుపులు తాళం పెట్టి లేనట్టుందే!"

"ఓ గంట క్రితం పబ్లిక్ బూత్ నించి ఎవరికో ఫోన్ చెయ్యాలని వెళ్ళాడు సార్! ఫోన్ చేసి తిరిగొస్తున్నట్టున్నాడు. ఇంతలో ఏక్సిడెంటయిపోయింది."

"ఓ.కే. ఓసారి రామనాథం గది నేను చూడవచ్చా?" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"మీకు అభ్యంతరమేముంటుంది సార్, చూడండి."

శ్రీనివాస్ రామనాథం గది గొళ్ళెం తీసి లోనికి వెళ్ళాడు. లోపల ఓ మడత మంచం వాల్చి వుంది, పక్క అడ్డదిడ్డంగా వుంది. మంచంమీద తెలుగు వారపత్రికలు, మేగజైన్స్ చిందరవందరగా పడి వున్నాయి. గోడలకి శృంగారాల చిత్రాల తాలూకు కాలెండర్లున్నాయి. ఓ కుర్చీ వారగా వుంది. ఓ మంచినీళ్ళ కూజా తప్ప యితర సామగ్రి ఏం లేదు. బయట ఎక్కడో తింటాడు గాబోలు, వంటగదికి కేటాయించిన గది ఖాళీగానే వుంది.

అతని తల వైపునున్న దుప్పటి తొలగించాడు శ్రీనివాస్. తలగడ కింద ఏమైనా ఉపయోగించే సమాచారం ఉందేమోనని చూశాడు. ఏం లేదు.

అలమరలో ఏవేవో పుస్తకాలు, పేక దస్తాలు వున్నాయి. మధ్య అరలో ఓ ఫోటో ఫ్రేం వుంది. దానిలో రా మ నా థ ం మరో వ్యక్తితో నించుని వున్నాడు.

శ్రీనివాస్ ఫోటో ఫ్రేం తీసుకుని చూశాడు.

పక్కనున్నది ఎవరో కాదు, కూర్మారావు!

అంటే కూర్మారావు, రామనాథం స్నేహితులన్నమాట.

శ్రీనివాస్‌కి అదే అరలో ఫోటో అతికించి వున్న మౌంట్ ఒకటి కనిపించింది. ఫ్రేం కట్టలేదు దానికి.

అది ఓ గ్రూపు ఫోటో. కాలేజీ బి.ఎస్సీ. గ్రాడ్యుయేట్సు మూడవ సంవత్సరం చివర్లో దిగిన ఫోటో.

అందులో కూర్మారావు, రామనాథంతో పాటు రజనీకాంత్, వినోద్ కూడా వున్నారు.

శ్రీనివాస్ విస్మయంగా చూస్తున్నాడు. అయితే వాతులు నలుగురూ స్నేహితులు, క్లాసు మెట్సువన్న మాట!

కొత్త విషయాలు తెలిసేకొద్దీ కేసు మరింత జటిలమయినట్టు తోచింది శ్రీనివాస్‌కి. ఇప్పుడు కేసు కొనసాగించటానికి తనకీ గ్రూప్ ఫోటో చాలా ఉపకరిస్తుంది. అందులోని తక్కిన స్టూడెంట్సునిగాని, లెక్చరర్సునిగాని అడిగితే తనకి కావలసిన సమాచారం దొరుకుతుంది.

ఫోటోకి దిగువ ఖాళీగా వున్న మౌంట్ మీద దిగిన వాళ్ళ పేర్లన్నీ వున్నాయి. ముందు వరసలో కూచుని వున్న కాలేజి స్టాఫ్ పేర్లు, బ్రాంచెస్, వివరంగా ప్రింటు చెయ్యబడి వున్నాయి.

అయితే రామనాథం గ్రాడ్యుయేట్ అయినా ఉద్యోగం సరయినది దొరకక్క ఏదో చిన్న ఉద్యోగంలో వున్నాడన్నమాట! రాజారావు అతను డబ్బు కక్కుర్తి మనిషి అని ఎందుకన్నాడు? రామనాథం లంచగొండా? వాటర్ వర్క్సులో పనిచేసే వాళ్ళకెవడూ లంచాలిస్తారు?

శ్రీనివాస్ అలమరలోని తక్కిన అరలు కూడా వెతికాడు. ఓ అరలో బట్టలు పెట్టుకునే సూట్ కేస్ వుంది. తాళం వేసిలేదు. తెరిచి చూశాడు.

ఓ నాలుగు షర్టులు, ప్యాంట్సు, బనియన్స్, అండర్

వేర్సులాంటి సరంజామా వుంది అందులో. ఓ. పాంటు అడుగున ఎనిమిది పదిరూపాయల నోట్లు, కొంత చిల్లర కనిపించింది. అంతకుమించి అందులో ముఖ్యమైనవేమీ దొరకలేదు.

అలమారలోనే అగ్గిపెట్టె, ఫోర్‌స్క్వేర్ రాయిల్ సిగరెట్టు ప్యాక్ సరికొత్తది వుంది. అంటే రామనాథం ఖరీదైన సిగరెట్లు తాగుతాడన్నమాట. అతని దుస్తులు కూడా ఖరీదైనవే వున్నాయి. అందులో మరీ కొత్తగా వున్న జతలు రెండున్నాయి.

సార్జెంట్ శివం గదిలోకి తొంగి చూసి, "శవాన్ని మార్చ్యురీకి తరలిస్తున్నారు సార్, "మీరేమైనా చూడాల్సింది వుందా అక్కడ?" అనడిగాడు.

శ్రీనివాస్ తల అడ్డంగా తిప్పాడు. "సార్జంటు విల్సన్ ఎక్కడున్నాడు?" అడిగాడు.

"బయట జీప్‌లో వున్నాడు సార్, పిలవనా?"

"పిలు. అతన్నిక్కడే వుండమని చెప్పాలి. నువ్వు ఇన్‌స్పెక్టర్ కైలాష్‌కి ఫోన్ చేసి వెంటనే నేను రమ్మన్నానని చెప్పు" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

శివం వెళ్ళాడు.

శ్రీనివాస్ గ్రూప్ ఫోటోని పేపర్లో చుట్టాడు. కూర్మారావు, రామనాథం కలిసి తీయించుకున్న ఫోటో ఫ్రేంని కూడా పేపర్లో చుట్టాడు.

"ఏం సార్, పిలిచారుట?" అడిగాడు విల్సన్.

"నువ్విక్కడే వుండు. ఇక్కడికి ఎవరైనా వచ్చి పోతున్నారేమో గమనించాలి. రామనాథం గురించి యెవరైనా అడిగితే ఆ వ్యక్తుల వివరాలు తెలుసుకో! యూనిఫాం మార్చెయ్యి. మఫ్టీలో వుండు."

"ఫోన్ చేసి చెప్పాను సార్, వస్తున్నారు" అన్నాడు శివం లోనికొచ్చి.

"ఓ.కే. నువ్వు చెయ్యాల్సిన పని మరొకటుంది." అన్నాడు శ్రీనివాస్ సాలోచనగా శివంతో.

శివం శ్రీనివాస్ చెప్పిన సూచనలు జాగ్రత్తగా విన్నాడు. "అలాగే!" సార్ సెల్యూట్ చేసి వెళ్ళి పోయాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో బయట మోటార్ బైక్ శబ్దం వినిపించింది. ఇన్స్పెక్టర్ కైలాష్ బుల్లెట్ దిగుతున్నాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ బాస్! యెందుకో అర్జంటుగా పిలిచారు?" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ కైలాష్ శ్రీనివాస్‌కి విష్ చేస్తూ.

"నీతో పనుంది బైక్ ఇక్కడే వదిలేసి నాతో జీపులో రా! కూర్మారావింటికి వెళ్ళాలి!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

జీపు కూర్మారావింటివైపు దూసుకుపోయింది.

6

కూర్మారావు యిల్లు తాళం పెట్టి వుంది.

కూర్మారావు భార్యాబిడ్డల్ని ఆమె పుట్టింటివారు తమతో తీసుకుపోయారు, బెంగటిల్లిపోయిందని.

శ్రీనివాస్ జీప్ ఆపి దిగాడు. వెనకనే కైలాష్ దిగాడు.

శ్రీనివాస్ కూర్మారావు పక్కింటి తలుపు తట్టాడు. ఓ ముసలాయన తలుపు తీశాడు.

"యెవరు కావాలి సార్?" అన్నాడు పోలీసుల్ని చూసి.

"మీ పక్కింటి కూర్మారావుగారి కేసులో మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

ఆయన యిద్దర్నీ సాదరంగా ఆహ్వానించి లోపల కూర్చుండ చేశాడు.

"అడగండి సార్!" అన్నాడాయన.

"కూర్మారావు హత్యచేయబడిన విషయం మీకు తెలుసుకదా. ఆ రోజు అతనింటికి ఎవరయినా వచ్చి పోయారో మీకేమైనా గుర్తుందా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

ఆయన ఇబ్బందిగా చూశాడు.

"సరిగ్గా గుర్తులేదు సార్!" అన్నాడు.

"పోనీ మీ ఇంట్లో ఎవరైనా చూశారేమో కనుక్కోండి."

"మా ఇంట్లో వున్నది నేను, నా భార్య, పెళ్ళికెదిగిన కొడుకు—అంతే సార్! నేను రిటైరయిపోయాను. ఉదయం ఎనిమిది గంటల నుంచి రాత్రి ఏడు—ఎనిమిది వరకు ఈ వరండాలోనే పడక కుర్చీలో కూచుని వీధిలోకి చూస్తూ, పేపరు చదువుతూ గడిపేస్తూంటాను" అన్నాడాయన.

శ్రీనివాస్ గ్రూప్ ఫోటో ఆయనకు చూపించాడు.

"చూడండి ఈ ఫోటోలో వున్న అబ్బాయిలెవరైనా వచ్చారేమో చూసి చెప్పండి" అన్నాడు వినోద్ ని, రజనీకాంత్ ని వేలితో పాయింట్ చేస్తూ.

ఆయన తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

తర్వాత రామనాథంని చూపించినా గుర్తుపట్టలేదాయన.

ఫోటో ఫ్రేం తీసి చూపించాడు శ్రీనివాస్. అందులో

రామసాధాన్ని పాయింట్ చేస్తూ, "ఎస్, ఇతను ఆ రోజో ఆ ముందు రోజో ఒకటి రెండుసార్లు కూర్మారావింటి ముందు అటు యిటు పచార్లు చేయటం నేను చూశాను. అదివరకు వాళ్ళిద్దరు కలిసి తిరుగుతుండేవారు. అందుకని గుర్తున్నాడు" అన్నాడు ముసలాయన.

"ఆ రాత్రి—అంటే హత్య జరిగిన రోజు రాత్రి—అతన్ని చూడలేదా మీరు?"

"అదే సరిగ్గా గుర్తులేదు సార్. రాత్రి ఎనిమిది తర్వాత నేను సాధారణంగా బయట కూచోను. చివరిగా నేను యెనిమిది గంటల ప్రాంతాల కూర్మారావుని చూశాను."

"రాత్రి బాగా పొద్దు పోయాక కూర్మారావు ఇంట్లోంచి కేకలుగాని, అరుపులుగాని ఏమీ వినిపించలేదా?"

"లేదు సార్! మేము నిద్రపోయాక ఏమయినా వినిపించాయేమో! మాకెలాంటి నిద్రాభంగం కలగలేదు."

"చాలా థాంక్సండీ. చాలా విషయాలు చెప్పారు" అన్నాడు శ్రీనివాస్ లేస్తూ.

ముసలామె కాఫీ కప్పుల్తో వచ్చింది.

"కాస్త కాఫీ తీసుకు వెళ్ళండి సార్!" అన్నాడాయన.

కాఫీ తాగాక ఇద్దరు బయటికి వచ్చారు.

కూర్మారావింటికి సరిగ్గా ఎదురుగా ఓ పాన్ షాప్ వుంది.

పాన్ షాపు అతను హంతకుడ్ని చూసి వుండొచ్చు.

శ్రీనివాస్ అతనికి కూడా ముసలాయనకి చూపించినట్టే ఫోటోలు చూపించాడు.

అతను రామనాధాన్ని గుర్తుపట్టి "ఈయన హత్య జరిగిన రోజు రాత్రి నా పాన్ షాపులో సిగరెట్టు ప్యాక్ తీసుకున్నాడు సార్! చాలా సేపు నా షాప్ దగ్గర కూచున్నాడు. నేను పదకొండు గంటలకి షాప్ కట్టేశాను. ఆ తర్వాత ఏమయిందీ నాకు తెలీదు."

"నువ్వు కొట్టు కట్టే సమయానికి కూర్మారావు ఇంట్లో వున్నాడా?"

"లేదు సార్! అతనికోసమే ఈ అబ్బాయి నా షాపు దగ్గర ఎదురు చూస్తున్నాడని నేననుకున్నాను."

"అంత క్రితం ఈ అబ్బాయి ఎప్పుడైనా కూర్మారా వింటికి వచ్చేవాడా?"

"వాళ్ళిద్దరు స్నేహితులేనండి. అప్పుడప్పుడు వస్తుండే వాడు. అందుకే ఫోటో చూడగా నే గుర్తుపట్ట గలిగాను."

"సిగరెట్టు ప్యాక్ తీసుకున్నాడన్నావు కదా? ఏ బ్రాండ్?"

"ఫోర్ స్క్వేర్ రాయల్ ప్యాక్!"

శ్రీనివాస్‌కి రామనాధం ఇంట్లో చూసిన సిగరెట్టు ప్యాక్ గుర్తొచ్చింది. అదీ ఫోర్ స్క్వేర్ రాయల్ ప్యాక్!

అయితే కూర్మారావుని హత్య చేసింది రజనీకాంత్ కాదని అనుకోవాల్సి వస్తోంది. మరి అతను రక్తంతో రజనీకాంత్ పేరెందుకు రాసినట్టు?

అకస్మాత్తుగా శ్రీనివాస్‌కి స్ఫురించింది.

కూర్మారావు వెల్లకిలా పడి వున్నాడు మంచంమీద. అతను పేరు రాసిన పత్రంలో నేల ఎలా అందింది? పేరు పూర్తిగా రాయకుండా నే ప్రాణం పోయినట్టు వుంది! ఆ పరిస్థితిలో పేరు రాస్తూ బోర్లా పడి ప్రాణం వదలి

వుండాల్సింది! కాని మంచంమీద వెల్లికిలా పడి చని పోయాడు.

అదీగాక, తను సరిగ్గా గమనించలేదుగాని, చనిపోయే ముందు దస్తూరి చిందర వందరగా అలికేసినట్టుంటుంది. కాని తను చూసిన అక్షరాలు చాలా కుదురుగా, గుండ్రంగా వున్నాయి. కావాలనే పేరు, పూర్తిగా రాయలేదు.

పాన్ షాపు అతనికి ధన్యవాదాలు చెప్పి జీప్ దగ్గిరికి వచ్చేశారిద్దరు.

"కూర్మారావుని హత్య చేసింది రజనీకాంత్ కాదు" అన్నాడు శ్రీనివాస్. కైలాష్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

శ్రీనివాస్ వివరించాడు.

"యు ఆర్ రైట్ బాస్! మనకెవరికీ తట్టనేలేదు సుమా!....అయితే రామనాథమే హంతకుడా?"

"అనుమానం లేదు."

"మరి హంతకుల గురించి చెపుతానని మనకి అదే మీకు ఫోన్ చేసి రమ్మనటంలో అతని ఆంతర్యం?"

"బహుశా, నిజం చెప్పేద్దామని పిలిచి వుంటాడు. తనమీద హత్యా ప్రయత్నం జరగబోతోందని పసి గట్టాడు. అది తప్పించుకోవటం జరగదని అతనికి సందేహం బలంగా నాటుకుని వుంటుంది. అందుకే హంతకుల గురించి చెప్పెయ్యటానికి పిలిచి వుంటాడు."

"సరే, కూర్మారావుని రామనాథం చంపాడనుకున్నా, వినోద్ రజనీకాంత్‌ల నెవరు చంపారు? రామనాథాన్ని ఎవరు చంపారు? ఆ చిన్న కారు ఎవరిది?"

శ్రీనివాస్ సాలోచనగా తలూపి, "అదే యిప్పుడు మనం తెల్సుకోవాలి. వినోద్ రజనీకాంత్‌ని చంపి

వుంటాడని అనుమానించాను. కాని వినోద్ కూడా అదే పరిస్థితుల్లో మరణించాడు కదా! కాబట్టి ఆ ఇద్దర్నీ ఒకేసారి, ఒకే హంతకుడు చంపాడా? వేర్వేరా? అసలు రామనాథం కూర్మారావుని ఎందుకు హత్య చేశాడు? అందువల్ల అతనికి లాభించినదేమిటి? అన్నీ జవాబులేని ప్రశ్నలు. కేసు మరీ జటిలమవుతోంది. హత్యలు నాలుగు హంతకు లెందరో?" అన్నాడు.

కైలాష్ మౌనంగా వుండిపోయాడు.

ఇద్దరు జీవ్ దగ్గిర నించుని మాట్లాడుకుంటున్నారు.

ఇంతలో సార్జెంటు శివం అక్కడికొచ్చాడు.

"ఏమయింది వెళ్ళిన పని?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"లారీ జగన్నాథంగారిదే! కాని అంత క్రితం రోజు అది కాజేయబడింది. ఆ విషయం ఆయన పోలీసు రిపోర్టు యిచ్చారట కూడా 3 టౌన్ స్టేషన్‌లో. 3 టౌన్‌లో కనుక్కున్నాను. నిజంగానే రిపోర్టు ఇవ్వటం జరిగింది. మఫ్టీలో జగన్నాథంగారింటి దగ్గర ఎదురు చూశాను. యెవరూ రామనాథం గురించి ముచ్చటించటం లేదు. రామనాథం యెవరో వాళ్ళింట్లో ఎవరికీ తెలీదు. జగన్నాథంగారి పిల్లలు ఎవరూ రామనాథం అంత పెద్ద వాళ్ళు లేరు...." అన్నాడు సార్జెంటు శివం.

శ్రీనివాస్ తలూపాడు. ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్న కైలాష్‌తో "జగన్నాథం ఇంటి వద్ద తిరిగి ఇన్ఫర్మేషన్ తెమ్మని శివాన్ని పంపాను. జగన్నాథం వాళ్ళింట్లో ఎవరికీ రామనాథం ఎవరో ఎలాంటివాడో తెలీదు. వాళ్ళెవరైనా కక్షకొద్దీ రామనాథాన్ని హత్య చేశారనటానికి ఏ మాత్రం వీలులేదు. ఎవరో ముందుగా పథకం వేసుకుని, జగన్నాథం లారీని దొంగిలించి, అదే లారీని

రామనాథాన్ని చంపటానికి వినియోగించి, చంపేసిన వెంటనే చిన్న కారులో పరారీ అయిపోయాడు" అన్నాడు.

కైలాష్ తలూపి, "పోతే రామనాథానికి శత్రువు లెవరున్నారో ఎంక్వయిరీ చెయ్యాలి, నా ఉద్దేశ్యంలో సూర్యారావుని చంపిన రామనాథమే వినోద్‌నీ, రజనీ కాంత్‌నీ చంపి వుండొచ్చుకదా! రామనాథం డబ్బు కక్కుర్తి మనిషని అతని పక్కింటి రాజారావు చెప్పాడు కదా! డబ్బుకోసం ఆశపడి ఈ హత్యలు చేసాడేమో?" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్‌కి మస్తిష్కంలో మెరుపులు మెరిశాయి. హంసల కొలను దగ్గిర షూస్ గుర్తులు, తనకు బురదలో దొరికిన వస్తువు మనసులో మెదిలాయి.

సార్జెంటు శివంతో ఏం చెయ్యాల్సిందీ చెప్పాడు.

తర్వాత జీప్ స్టార్టుచేసి రామనాథం ఇంటి వైపు దూసుకు పోయాడు.

రామనాథం ఇంటివద్ద సార్జెంటు విల్సన్ మఫ్టీలో వున్నాడు.

శ్రీనివాస్ రెండంగల్లో రామనాథం గది లోపలికి వెళ్ళాడు. తలుపు పక్కనే వున్న జోళ్ళపై అతని దృష్టి పడింది. ఓ జత ఆకు చెప్పులు, మరో జత షూస్ వున్నాయి. 'షూ' చేతిలోకి తీసుకుని చూశాడు.

సరికొత్త అంబాసిడర్ షూ—బాటా కంపెనీది.

వెనక్కి తిప్పి చూశాడు. సోల్ అడుగున వున్న డిజైన్ రంధ్రాలలో బురద అంటుకుని వుంది. ఎండి పోయి వుంది!

రాజారావుని పిలిచి అడిగాడు.

"చూడండి రాజారావుగారూ, ఒక ముఖ్యమైన సమాచారం కావాలి. రామనాథంకోసం ఆడవాళ్ళెవ రయినా వస్తుండేవారా యిక్కడికి?" అనడిగాడు శ్రీనివాస్.

"ఓ ఆమె వస్తుండేదండి."

శ్రీనివాస్ ఆసక్తిగా తలెగరేసి, "ఆమె ఎవరో మీకు తెలుసా?" అడిగాడు.

"పేరు తెలీదనుకోండి. చాలా ధనవంతురాలు. షెవర్లెట్ కార్లో వస్తూండేది. ఆమె రాగానే రామ నాథం మర్యాదగా లోనికి ఆహ్వానించేవాడు. ఓ పది నిమిషాలు మాట్లాడి వెళ్ళిపోతుండేది."

"షెవర్లెట్ కారా?"

"అవునండి లేటెస్టు మోడల్. స్కై బ్లూ కలర్. చాలా ముద్దొచ్చే కారు."

శ్రీనివాస్ మనసులో ట్రాఫిక్ ఇన్‌స్పెక్టర్ చెప్పిన మాటలు మెదిలాయి. రామనాథాన్ని చంపిన హంతకుడు లారీ వదిలేసి రెడీగా వచ్చిన స్కై బ్లూ కలర్ షెవర్లెట్‌లోనే పరారీ అయ్యాడు.

అంటే....?

అతనికి బురదలో దొరికిన వస్తువు గుర్తొచ్చింది.

"ఆమెని వర్ణించగలరా?" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

రాజారావు వర్ణన వీణావతికి సరిపోయింది.

"ఆమె చెవులకు ఎలాంటి ఆభరణాలు ధరించేదో చెప్పగలరా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"శ్రీమంతురాలు కదండీ! ఒక్కో రోజు ఒక్కో అలంకరణ. అందుకు తగ్గ ఆభరణాలు, మాకే కళ్ళు చెదిరిపోయేవి చూస్తోంటే!"

శ్రీనివాస్ ప్యాంటు జేబులోనుండి ఓ జూకా తీసి రాజారావుకి చూపించాడు.

"ఇలాంటి జూకా ఆమె చెవులకు ఉండగా ఎప్పుడైనా చూశారా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

రాజారావు ఆ జూకా వంక చూసి "చూసినట్టే గుర్తండి. నాకన్నా మా ఇంటావిడ అయితే నగల విషయం కరెక్ట్‌గా చెప్పేస్తుందండి. ఎందుకంటే, ఆమె వచ్చి వెళ్ళినప్పట్నుంచీ మా ఇంటావిడ అన్ని పనులూ వదిలేసి ఆమె నగలు, చీరలు చూసి మురిసిపోతుండేది" అంటూ జూకాని లోపలికి తీసుకు వెళ్ళి చూపించి తెచ్చి, "ఇలాంటి జూకా ఆమెగారు ధరించి వస్తూండేదటండి. మా ఇంటామె కరెక్ట్‌గా చెప్పేసింది" అన్నాడు.

"ఇంకొక్క విషయం, చెప్పండి. రామనాథం డబ్బు కక్కుర్తి మనిషని చెప్పారు. ఏ విధంగా? లంచ గొండా? లేక మరే విధమైన అక్రమ సంపాదనవల్ల సంపాదించేవాడా?"

"అదేం కాదండి. చెప్పాను కదండీ, శ్రీమంతురాలు వస్తూండేదని. ఆమె ఇతనికి ఏదో పని పురమాయిస్తూండే దనుకుంటానండి. రెండు మూడుసార్లు పర్సులో నుండి డబ్బుతీసి ఇవ్వటం దాన్ని రామనాథం వెంటనే పాంటు జేబులో దాచుకోవటం నేను మా ఇంటామె కూడా గమనించామండి. రామనాథం ఆమెతో చాలా చనువుగా వుండటం కూడా మేము గమనించాం" చెప్పాడు రాజారావు.

"చాలా మంచి ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చారండి, థాంక్యూ వెరీమచ్!" అంటూ లేచాడు శ్రీనివాస్.

సార్జంట్ విల్సన్‌ని పిలిచి, "రామనాథం గురించి ఎవరైనా వచ్చారా?" అనడిగాడు.

"ఎవరూ రాలేదు సార్! నేను వెయ్యి కళ్ళతో చూస్తున్నాను" అన్నాడు విల్సన్.

"ఈ ఫ్యూజ్ ప్యాక్ చేసి జీప్‌లో పెట్టు" అన్నాడు శ్రీనివాస్ అంబాసిడర్ ఫ్యూస్ చూపించి.

విల్సన్ వెంటనే వాటిని ప్యాక్ చేసి జీప్‌లో వుంచాడు.

శ్రీనివాస్ కైలాష్ వంక తిరిగి "ఓసారి స్టేషన్‌కి వెళ్ళొద్దాం. నీ బుల్లెట్ తీసుకో. సరాసరి స్టేషన్‌కొచ్చెయ్" అన్నాడు.

"విల్సన్, నువ్వు ఇక్కడే సెంట్రీ ఈ రాత్రికూడా!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"ఆల్ రైట్ సార్!"

"శివాన్ని రేపు సాయంగా పంపుతాను. నిన్ను రిలీవ్ చేస్తాడు" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

శ్రీనివాస్ ఒక్కడు జీప్‌లో స్టేషన్‌కి దూసుకు పోయాడు.

స్టేషన్ కొస్తూనే వినోద్ పోస్టుమార్టమ్‌కి అటెండయిన పాదాల జిస్టుని ఫోన్‌లో కాంటాక్టు చేశాడు.

"ఎస్ డాక్టర్ హరీ స్పీకింగ్" అన్నాడాయన అవతలినుండి.

"ముఖ్యమైన ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలి సార్! నేను ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ మాట్లాడుతున్నాను."

"చెప్పండి."

"వినోద్‌ని పోస్టుమార్టమ్ చేశారు కదా! అతన్ని మాంసల కొలనులో పడేశారు కదా. నీటిలో మునిగేసరికి

అతను ప్రాణంతో వున్నాడా? లేక ప్రాణం పోయాక నీటిలో పడేశారా?"

"ప్రాణంతో వుండగానే కొలను నీటిలో పారేశారు. అతని ఊపిరితిత్తుల్లో కొలను నీరు చేరింది. నీటిలో పడ్డ కాసేపటికి ప్రాణం పోయింది. అది ముఖ్యంగా విష ప్రభావం వల్లనే!"

"థాంక్యూ! రజనీకాంత్ ని కూడా పోస్టుమార్టం చేశారు కదా! ఇద్దరి శరీరంలోను ఒకే రకమైన విషం వుందా? వేరు వేరా?"

"ఒకటే పొటాషియం సైనేడ్ ని తక్కువ పర్సంటేజితో ఇచ్చారు. అందుకే వెంటనే ప్రాణం పోయి వుండదు. కొంత టైం తీసుకుంది. అంటే దాదాపు రెండు గంటలు. సాధారణంగా సైనేడ్ ప్రయోగించిన వెంటనే ప్రాణం తీస్తుంది. ఈ కేసులో కొంత ఆలస్యంగా అది తన ప్రభావాన్ని చూపించింది."

"థాంక్యూ డాక్టర్! థాంక్స్ ఎలాట్" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు శ్రీనివాస్.

సార్జెంట్ శివం వచ్చి సెల్యూట్ చేశాడు.

"రజనీకాంత్ వీణావతి ఇంటికి తరచు వెళ్తుండే వాడట సార్! వినోద్ లేనపుడు కూడా అతను యథేచ్ఛగా పోయి వస్తూండేవాడట. వీణావతి యింటి కెదురుగా వున్న టైలరింగ్ షాపులోను, వీణావతి ఇంటి వరుసలో వున్న మెడికల్ స్టోర్సులోను నమ్మకమయిన సమాచారం తెలిసింది. వీణావతి ఇంట్లో పనిచేసే పని పిల్ల ఇంకో సమాచారం కూడా ఇచ్చింది."

"ఏమిటది?" ఆసక్తిగా సీట్లో వంగాడు శ్రీనివాస్.

"రామనాథం అప్పుడప్పుడు వీణావతి ఇంటికి వచ్చి

వెళ్తుండేవాడట. వినోద్, రజనీకాంత్ కలిసి అప్పుడప్పుడు వీణావతి ఇంట్లో మందు బిగించేవారట. రజనీకాంత్ కి, రామనాథానికి పడదట. ఓసారి వాళ్ళిద్దరు కొట్లాడుకుని కాలర్లు పట్టుకునేవరకు వచ్చిందట. వీణావతి సర్ది చెప్పి పంపేసిందట.”

“అది సరే, వినోద్ రజనీకాంత్ — ఆ రోజు, అంటే వాళ్ళిద్దరు చనిపోయిన రోజు రాత్రి వీణావతి యింట్లో పార్టీ చేసుకున్నారా?”

“అదే చెప్పబోతున్నాను సార్! వాళ్ళిద్దరు రాత్రి పదిగంటల నుండి పన్నెండు గంటలదాకా తాగుతూ కూచున్నారట. పన్నెండు గంటల ప్రాంతాన టైలరింగ్ షాపులోని కుర్రాళ్ళు రజనీకాంత్ తాగి తూలుతూ బయటకి రావటం చూశారు. పండగ సీజన్ మూలాన తెల్లవార్లు టైలరింగ్ చేస్తూనే వున్నారట వాళ్ళు కళ్ళబడ్డాడట. ఆ తర్వాత షెవర్లెట్ కారు బయటకి వెళ్ళటం కూడా చూశారట. ఓ గంట తర్వాత మళ్ళీ కారు లోపలికి రావటం కూడా వాళ్ళు చూశారు.”

“స్కై బ్లూ కలర్ షెవర్లెట్ కారేనా? నువు చూశావా?”

“చూశాను సార్ గారేజ్ లో వుంది.”

“వెరీ గుడ్! అవసరమయిన దానికన్నా చాలా ఎక్కువ సమాచారం — వెరీ వేల్యుబుల్ యిన్ఫర్మేషన్ తెచ్చావు. నీకు ప్రమోషన్ కి కాన్ఫిడెన్షియల్స్ పంపిస్తాను” అన్నాడు శ్రీనివాస్ ప్రశంసగా చూస్తూ.

సార్జెంట్ శివం వినయంగా నవ్వాడు.

“గెటప్ కైలాష్. కేసుకి తుది రూపం వచ్చింది. పద!” అన్నాడు శ్రీనివాస్ పరుగులాంటి నడకతో.

సార్జెంట్ శివం వేలిముద్రల నిపుణుడు కైలాష్‌తో బాటు శ్రీనివాస్‌ని అనుసరించాడు.

7

"మళ్ళీ ఎందుకొచ్చారు?" గుమ్మంలోనే నిలేసినట్టు అడిగింది వీణావతి.

"అబ్బె, ఏం లేదు. పతిని కోల్పోయిన దుఃఖంలో వున్న మిమ్మల్నోసారి పరామర్శించి పోదామని వచ్చాం" అన్నాడు శ్రీనివాస్ వ్యంగ్యంగా.

"నన్ను చీటికి మాటికీ డిస్టర్బ్ చెయ్యటం బావుండ లేదు. అసలే పుట్టెడు దుఃఖంలో వున్నాను" ఆమె కంఠం పూడుకుపోయింది.

"ఆ మాట నిజమే! రజనీకాంత్ నిష్కారణంగా చనిపోయాడు."

"రజనీకాంత్ విషయం యెవరడిగారు? మా వారి సంగతి నే మాట్లాడుతున్నది!"

"అవును. అదే నేనూ అంటున్నాను. పాపం రామ నాథం చనిపోయాడు నిష్కారణంగా."

"రామనాథం ఎవరు?"

"నీకోసం నీ ప్రలోభంలో పడి నువు ఆడమన్నట్లా ఆడి, నీ మోచేతి నీళ్ళకు కక్కుర్తిపడి, చివరికి దారు ణంగా నీవల్ల చచ్చిన రామనాథం సంగతే నే చెప్తున్నది."

"మిష్టర్ యిన్‌స్పెక్టర్. అధిక ప్రసంగం. మీరు వెంటనే మెంటల్ డాక్టర్ని చూడటం మంచిది."

"థాంక్యూ ఫర్ యువర్ అడ్వయిజ్" అంటూ శివానికి సైగ చేశాడు శ్రీనివాస్.

శివం చొరవగా ముందుకు వెళ్ళి గోడ బీరువాలను తనిఖీ చేయటం మొదలెట్టాడు.

"ఏమిటీ దౌర్జన్యం? నా యింట్లో నా అనుమతి లేకుండా జబర్దస్తీగా ప్రవేశించి అల్లరి చేస్తారా? మీ పోలీసుల అగడం జులుం నా దగ్గిర పనిచెయ్యవు."

"ఆ సంగతి తెలిసే సెర్చి వారంట్ తీసుకునే వచ్చాం మేడమ్! ఇదిగో చూడండి!" అన్నాడు కైలాష్ వారంట్ ఆమె ముందు పెట్టి.

"ఇదిగో సార్ బ్రాందీ సీసాలు, విస్కీ బాటిల్స్" అన్నాడు శివం డిస్కవరీ చేసినవాడిలా.

నిపుణుడు పౌడర్ చల్లి సీసాలమీద వేలిముద్రలు సేకరిస్తున్నాడు.

"అన్నీ అక్కర్లేదు. ఇదిగో సగం ఖాళీ అయిన యీ రెండు బాటిల్స్‌మీద, ఈ గ్లాసుల మీద ప్రయత్నించండి" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

వీణావతి కోపంగా చూస్తోంది.

"రామనాథాన్ని ఎందుకు చంపించావు?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"రామనాథం ఎవరు? నేను చంపించటమేమిటి?"

"ఇంకా ఎందుకు బుకాయిస్తావు మేడమ్! నేనే చెపుతానులే. రామనాథానికి నీ రహస్యాలు, ప్రేమ కలాపాలు బాగా తెలుసు. వినోద్‌ని హత్య చేసినపుడు హంసల కొలనులో పారెయ్యటానికి, కూర్మారావుని హత్య చేయటానికి అతన్ని బాగా ఉపయోగించుకున్నావు. నీమీది ప్రలోభంతోను, నువ్విచ్చే డబ్బుకు ఆశపడి రామనాథం నువ్వు చెప్పినట్లల్లా ఆడాడు. నీ రహస్యాలు బయట పెట్టకుండా శాశ్వతంగా అతని నోరు మూయించటానికి ఓ మనిషిని నియోగించావు. వాడు జగన్నాథం లారీని దొంగిలించి దాంతో రామనాథాన్ని,

చంపేసి సిద్ధంగా వున్న నీ షెవర్లెట్ లో తప్పించుకు పారిపోయాడు....”

“అబద్ధం. అంతా ఉత్తది” అరిచింది.

కూర్మారావు నీ మాజీ ప్రియుడు. నువ్వు రజనీకాంత్ తో ప్రేమాయణం మొదలెట్టాక అతన్ని నిర్లక్ష్యం చేశావు. నీ రహస్య కలాపాలు నీ భర్తకి చెపుతానని కూర్మారావు బెదిరించాడు. అతన్ని అడ్డు తొలగించటానికి అమాయకుడైన రామనాథాన్ని ఉపయోగించుకున్నావు. రామనాథం కూర్మారావుని అదును చూసి చంపేశాడు. అతనికి రజనీకాంత్ అంటే ఇష్టముండదు. ఇద్దరికీ ఏవో మనస్పర్థలున్నాయి. దాంతో అనుమానం రజనీకాంత్ మీదికి పోవాలని కూర్మారావు రక్తంతో శవం మంచం కింద నేలమీద రజనీకాంత్ పేరు కొంత భాగం రాసి అనుమానం రజనీకాంత్ మీదికి మళ్ళించాడు. ఆ సంగతి నీకు తెలీదు.

“నీ రెండో హత్యాకాండ వినోద్ ని అడ్డు తొలగించుకోవటం. నీ కార్య కలాపాలకు వినోద్ పెద్ద అడ్డంకి. రజనీకాంత్ నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ఫలితంగా రజనీకాంత్ వినోద్ మందు పార్టీ చేసుకుంటుండగా వినోద్ తాగుతున్న బ్రాందీలో విషం కలిపేశావు. కాని దురదృష్టవశాత్తు ఆ బ్రాందీ తాగుడు మైకంలో రజనీకాంత్ కూడా కొంత రుచి చూసేశాడు. ఆ సంగతి నువ్వు గమనించలేదు. విషం తన పని తను చేసింది. పార్టీ అయిపోయాక నీ ప్రియుడు యింటికి వెళ్ళిపోయాడు. నువ్వు ముందుగా రామనాథానికి చెప్పి వుంచావు. వినోద్ అప్పటికే స్పృహ తప్పిపోయాడు. అతన్ని కారులో వేసుకుని దార్లో రామనాథాన్ని

ఎక్కించుకుని మాంసల కొలనుకి చేరుకున్నారు. అక్కడ రామనాథం సాయంతో వినోద్ ని కొలనులో ముంచేశావు. కాని ఆ హడావిడిలో నీ చెవి జూకా అక్కడే బురదలో జారి పడిపోవటం గమనించలేదు పాపం!.... ఇదిగో నీ చెవి జూకా!" అన్నాడు శ్రీనివాస్, జూకా పైకి తీసి చూపిస్తూ.

వీణావతి నిలువెల్లా ఒణికిపోతోంది. ఆమె అందమైన ఫాలభాగం చిరు చెమటతో తడిసిపోయింది. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసల వేగం పెరిగింది.

"ఒక అబద్ధాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవటానికి మరిన్ని అబద్ధాలు, ఓ హత్యను కప్పి పెట్టుకోవటానికి మరిన్ని హత్యలు తప్పనిసరి. అలాగే నీ హత్యాకాండ రామనాథాన్ని చంపటంతో ముగిసింది. రామనాథాన్ని చంపటానికి నువ్వెవర్ని నియమించావో అదీ బయటపడుతుంది" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

వీణావతి వున్నచోటనే కుప్పలా కూలిపోయింది.

—:ఐ పో యిం ది:—